3.1. Organ Nakli

Organ nakli, kaybedilen ya da görevini yapamayan bir organın yerine canlı veya ölü bir kişiden alınan sağlam ve aynı görevi üstlenecek bir organın nakledilmesi ile yapılan bir tedavi yöntemidir.

Organ nakli, alternatifsiz bir tedavi yöntemi olması nedeniyle tıp ilminin önemli bir uğraşı alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Organı veren ve alan iki tarafın da insan olması, insan organları üzerinde tasarruf yapılmasını gerektirmesi sebebiyle dinin yanında, hukuk ve ahlakın da ilgi ve düzenleme alanına girmektedir.

Organ nakli organını bağışlayan kişi açısından bakıldığında onurlu ve özverili bir davranıştır. Bunla birlikte bu tedavi yöntemi kolaylıkla yapılabilen bir yöntem değildir. Uygun organ ve dokuyu bulabilmek, bunu temin için gerekli maddi imkâna sahip olabilmek zordur. Sosyal güvenlik ve sağlık güvencesinin yaygın olmadığı ülkelerde bu zorluk fakir insanlar için meseleyi içinden çıkılmaz bir hâle sokmaktadır. Çünkü bu tedavi yöntemi çok pahalıdır. Bu durum yoksullar aleyhine bir eşitsizliğin ortaya çıkmasına sebep olabilmektir.

Bazı fakir ülke halkları geçim sıkıntısı sebebiyle, ilgili ülkelerin kanunlarındaki boşluklar veya yöneticilerin gerekli titizliği göstermemeleri sebebiyle organlarını satma yoluna gitmektedirler. Organların satılması insan onur ve haysiyetini zedeleyen bir durumdur. Maddi durumu iyi olan bazı insanlar, fakir insanların içinde bulunduğu zor durumdan istifade ederek onların organlarını satın almaktadır. Bu hiçbir şekilde insanlığın kabul edemeyeceği bir şeydir. Devletler, organ naklinde yaşanabilecek istismarları önlemek için kanuni düzenlemelerle her türlü tedbiri almak zorundadır. Hiçbir insanın canı ve hayatı diğer bir insanınkinden daha değerli olamaz.

DEĞERLENDİRELİM

Organ nakline karşı çıkanların delillerini arkadaşlarınız ile değerlendiriniz.

Organ nakli organı alınacak kişinin ölümünden sonra olabilmektedir. Burada belirtilen ölüm tabipler tarafından beyin ölümü olarak ifade edilmektedir. Zira beyin ölümü gerçekleştikten çok kısa bir süre sonra vücudun bütün organları ölmektedir. Çünkü beyin ölümü gerçekleşen kişinin bundan sonra tekrar hayata dönmesi mümkün değildir. Birtakım makinelere bağlı bulunan vücut bu makinaların yardımıyla bir süre daha suni olarak hayatiyetini devam ettirmektedir. Bu esnada vücudun organları alınmakta ve ihtiyaç sahibi olanlara nakledilmektedir.

Ancak bu şekilde bir kişinin ölümüne karar verilebilmesi için farklı bilim dallarından doktorların heyet hâlinde rapor vermeleri gerekmektedir. Bu doktorlardan birisi bu raporu imzalamazsa hastanın öldüğüne karar verilmez ve organ nakli yapılamaz.

Görsel 6.4: Organ nakli bir başkasına hayat verir.

Organ naklinin itikadi ve uhrevi bir yönünün olup olmadığı araştırılmıştır. Kıyamet gününde insanların yeniden dirilmesi (haşir) cismani olacaktır. Cenab-ı Hak çürümüş, toprak olmuş bedenleri, organları yeniden diriltecek ve dünyada yapılan eylemlerden dolayı bu bedenler sorumlu tutulacaktır.

Vücudumuz yaptığımız işler için birer alet mesabesindedir. Esas sorumluluk bu organlarımızı yöneten ve yönlendiren ruhumuzdadır. Bizler hür irademizle iyi veya kötü işler yaparız. Bu işleri yerine getiren el ve ayak ve diğer organlarımız ruhumuza bağlı olarak irademiz istikametinde bunları yapar.

Hayat hakkı tüm dünyada ortak olarak temel insan hakkı olarak kabul edilmektedir. Kişinin hayatını devam ettirmesi, bu amaçla tedavi görmesi en temel insan hakkıdır. Bu konuda onun mensup olduğu din, ırk, milliyet, renk, kabile gibi unsurlar bu hakkı kullanmasına engel değildir. Bu temel insan hakkını insanlığa öğreten bizim yüce dinimizdir. İnsan, insan olduğu için saygın ve mükerremdir ve bu saygınlığı sebebiyle varlığını devam ettirme konusunda hukuki güvenceye sahiptir. Yasal bir gerekçe olmadan kimse başka birinin varlığını ihlal edemez. Tedavi amacıyla organ veren veya organ verilen şahsın fasık veya gayrimüslim olması durumunda ne bu tedaviyi uygulayan doktor ve ne de organı bağışlayan kişi veya yakınları sorumlu olmaz. Sorumlulukta herkesin kendi hür iradesi esastır. İslam tedaviye önem vermiş, her insana tedavide eşit haklar tanımış, bir insana hayat vermeyi bütün insanlığa hayat verme gibi görmüştür.

TEMEL AYET

Allah Teala buyuruyor ki: **“İnsan, (öldükten sonra çürüyüp yok oldu diye) kemiklerini (yeniden yaratıp) bir araya toplayamayız mı sanıyor? Evet, Biz onu, parmak uçlarına varıncaya kadar bütün incelikleriyle yeniden yapmaya (yaratıp diriltmeye) kadiriz.”**

(Kıyamet suresi, 3-4. ayet.)

Organ naklinin fıkhi yönü: İnsan mükerrem (saygın), hürmete layıktır. İnsan olması yönüyle saygı gösterilmesi gerekir. Hayat hakkı bulunmakta olup meşru bir sebep olmadan canı, vücut bütünlüğü, malı, ve diğer hakları ihlal edilemez. Hangi suçu işlerse işlesin kesinlikle işkenceye maruz bırakılamaz. Herhangi bir organına zarar verilemez. İnsan vefat ettikten sonra cesedi de aynı şekilde dokunulmazdır. Ölmek insanın mükerrem oluşunu ortadan kaldırmaz. Vefat eden kimsenin vücuduna karşı yapılacak herhangi bir şeyi ne duyması ne de hissetmesi söz konusu değildir. Bununla birlikte onun mükerrem oluşu sebebiyle cesedine zarar verilemez, zaten ölmüş diyerek organları kesilip parçalanamaz. Ölenin cesedi hürmet ve saygı içinde yıkanır, kefenlenir, güzel kokular sürülür ve ebedî istirahatgâhı olan mezarına yine aynı saygı ve hürmet içinde dinimizin belirlediği kural ve kaideler çerçevesinde defnedilir.

Temel kural bu şekilde olmakla birlikte hasta olan birinin tedavisi amacıyla vefat eden bir kişinin bazı organlarının alınıp vücut bütünlüğünün ihlal edilmesinin ölen kişiye karşı bir saygısızlık ve onurunu çiğneme olup olmayacağı, bu davranışın onun saygınlığını ve hürmetini çiğnemek olarak kabul edilip edilmeyeceği sorusu aklımızı meşgul etmektedir.

TEMEL AYET

Allah Teala buyuruyor ki: ‘‘**O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış oldukları (günahlardan) dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir.’’**

(Nur suresi, 24. ayet.)

Bizler vefat eden kişinin organını başka birisine zaruret sebebiyle naklediyoruz. Bu başka bir alternatifi olmayan tedavi şeklidir. Kaldı ki ilke olarak organ naklinin olabilmesi için ya vefat eden kişinin ölmeden önce bizzat kendisinin veya öldükten sonra akrabalarının rızalarının alınması gerekmektedir. Bu durumda organı nakledilecek kişi önceden bu işleme rıza göstermekte ve vefatıyla çürümeye terk edilecek olan organlarının başka insanların yaşamasını veya sağlığına kavuşmasını sağlayacağı için organ nakline memnuniyetle razı olmaktadır. Bunu yaparken bir kişinin sağlığına kavuşmasına vesile olduğu için ona adeta hayat vermekte ve böylece bütün insanlara hayat vermiş gibi sevap kazanmaktadır. Diğer taraftan geride bıraktığı yakınları ve akrabaları da o kişinin organıyla başka insanların sağlığına kavuştuğunu görünce büyük bir sevinç yaşamaktadırlar. Dolayısıyla bu işlem ölen kişiye bir saygısızlık olarak değil yaşayan ve hasta olan bir kişiyi sağlığına kavuşturma amacıyla yapılmaktadır. Gerek kendisine organ nakledilen kişi ve gerekse onun yakınları, vefat eden kişiye ve yakınlarına karşı tarifi imkânsız bir minnettarlık duygusu içinde olmaktadır. Kısaca organ naklinde organı alınan kişiye karşı bir saygısızlık söz konusu olmadığı için onun ve yakınlarının incitilmesi gibi bir şey söz konusu değildir.

BİLGİ KUTUSU

Kur'an-ı Kerim ve hadisişeriflerde, organ ve doku nakli konusunda sarih bir hüküm bulunmamaktadır. İlk müçtehit ve fakihler de kendi devirlerinde böyle bir mesele söz konusu olmadığı için, bu bağışın hükmüne temas etmemişlerdir. Ancak dinimizde, Kitap ve Sünnet'in delaletlerinden çıkarılmış genel hükümler ve kaideler de vardır. Kitap ve Sünnet'te açık hükmü bulunmayan ve her devirde karşılaşılan yeni meselelerin hükümleri, fakihler tarafından bu genel kaideler ile hükmü bilinen benzer meselelere kıyas edilerek (tahriç yoluyla) çıkarılmıştır.

(Diyanet İşleri Başkanlığı, Fetvalar, s. 524.)

Organ ve doku nakli bunları verenin canlı ve ölü olmasına göre iki kısma ayrılır:

a- Canlıdan organ ve doku nakli: Âlimler canlıdan organ ve doku nakli konusunda ihtiyatlı davranmaktadırlar. Zaruret prensibine dayanarak kan, deri gibi bedende yenilenen doku ve organların nakline izin verilmiştir. Bu tür organ ve doku nakli veren kişiye çok az zarar vermekte olup bunları veren kişinin vücudu kısa bir süre içinde bunu telafi etmektedir. Organ ve doku verilecek kişinin hayati tehlikesinin bulunmasına karşın organ veren kişi için de böyle bir tehlike bulunmadığından bu tür organ ve doku nakli caiz kabul edilmektedir.

İslam hukukçularının büyük çoğunluğu bunlara ilave olarak damar gibi insan bedeninde yedeği bulunan, böbrek gibi vericinin yaşamını riske sokmayan ve beden bütünlüğünü bozmayan organların verilmesini de caiz sayarlar.

İslam hukukçuları, canlılar arasında organ naklinin caiz olabilmesi için belirledikleri şartlar şunlardır:

1. Bir zaruretin bulunması
2. Vericinin izin ve rızasının bulunması
3. Organın alınmasının vericinin hayatını riske sokmayacak, sağlığını ve beden bütünlüğünü bozmayacak olması ve bu durumun tıbbi raporla belgelendirilmesi
4. Konunun uzmanlarında operasyon ve tedavinin başarılı olacağına ilişkin güçlü bir kanaatin oluşması
5. Yeterli tıbbi ve teknik şartların bulunması
6. Organ vermenin ücret veya belli bir çıkar karşılığında olmaması.

YORUMLAYALIM

Allah Teala buyuruyor ki: **"...Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır..."**

(Maide suresi, 32. ayet.)

Yukarıdaki ayeti organ bağışı bağlamında yorumlayınız.

b- Ölüden organ ve doku nakli: Dinimiz insan hayatına ve sağlığına özel bir önem vermektedir. Bunu sağlamak üzere meşru her türlü tedavi yönteminin kullanılmasına izin vermiştir.

Önceki İslam âlimleri, açlıktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalan bir kişinin yiyecek bir şey bulamadığı takdirde zaruret sebebiyle ölmeyecek kadar bir miktar ölü insan etinden yiyebileceğini, tedavi maksadıyla haram ve necis şeylerin kullanılabileceğini, başka bir yol kalmadığı takdirde insan vücuduna, ölmüş birisinin kemiğinin veya dişinin takılabileceğini belirtmişlerdir. Eski âlimlerimiz tarafından kaleme alınan fıkıh kitaplarımızda bulunan bu tür bilgiler bize günümüzde zaruret sebebiyle organ naklinin caiz olduğu konusundaki fetvaların fıkıh mantığı açısından da tutarlı ve doğru olduğunu göstermektedir.

Ölüden diriye organ naklinin caiz olabilmesi için şu şartların bulunması gerekir:

1. Organ naklinde zaruretin bulunması
2. Konunun uzmanlarında hastanın bu tedavi ile iyileşeceğine dair güçlü bir kanaatin oluşması
3. Ölümünden önce kendisinin veya ölümünden sonra mirasçılarının onayının alınmış olması
4. Tıbbi ve hukuki ölümün kesinleşmiş olması
5. Organın bir ücret ve menfaat karşılığında verilmemiş olması
6. Alıcının da buna razı olması.[3]

LİSTELEYELİM

Organ naklinin dinen caiz olmasının gerekçelerini listeleyiniz.

Organ Bağışı

Organ nakli meşru bir tedavi yöntemidir. Bu yöntemin insanları sağlıklarına kavuşturabilmesi için hastalara organ bulunması gerekmektedir. Bu da insanların organ bağışı yapmasıyla mümkündür.

Organ bağışıyla ilgili bir kısım âlimler şu kanaattedir: Kişinin organları üzerindeki tasarruf yetkisi sınırlı bir intifa (kullanım) hakkı olup bu hak ancak bağış yoluyla ve zaruret hâlindeki bir insanın ihtiyacını karşılamak amacıyla devredilebilir.

Kişi kendisine bahşedilen vücudun sahibi değil emanetçisidir. Bu yüzden kendi bedeni de olsa ondan sadece istifade edebilir ve meşru sınırlar içinde kullanabilir. Vefatıyla birlikte kendi bedeni üzerinde tasarruf imkânı kalmaz. Bununla birlikte mükerrem oluşu nedeniyle beden üzerinde zarar verici bir şey de yapılamaz. Fakat daha üstün bir gaye olan başka birisinin sağlığına kavuşmasına vesile olma durumunda zaruret ve ihtiyaç sebebiyle organlarının başka birisine nakledilmesine muvafakat verebilir. Eğer o kişi sağlığında bu konuda herhangi bir şey söylemeden vefat etmişse yakınları böyle bir şeye izin verebilirler.

3 İnce, "Organ Nakli", 375.

Görsel 6.5: Organ bağışının önemini anlatan bir afiş.

İnsan bedeninin herhangi bir alışverişe konu edilmeyecek kadar mükerrrem olması nedeniyle herhangi bir kişinin organ nakline rıza göstermesi durumunda ücret talep etmesi mümkün değildir. Kaldı ki bu tür bir şeye izin verilmesi durumunda ekonomik durumu iyi olan insanlar fakir ve ihtiyaç sahibi olanların içinde bulundukları zor şartları suistimal ederler ve bu ahlaki olarak fakirler aleyhine bir durumun oluşmasına sebep olur.

Bazı âlimlere göre kişinin organları üzerindeki intifa hakkı ölümle sona ermekte, organ alımı için ölünün bedenine yapılan müdahale kul hakkını değil, Allah (cc) hakkını ihlal etmektedir. Dolayısıyla bu konuda vasiyet geçerli değildir. Ancak bu gruptaki fakihlerin bir kısmı, canlı bir insanın içinde bulunduğu zaruret hâlinin bu yasağı ortadan kaldıracağı kanaatindedir.

İslam dini cinsi, milliyeti, rengi, dini, konumu ne olursa olsun her insana insan olarak bakmış ve eşit bir yaşama hakkı tanımıştır. İslam tedaviye önem vermiş, her insana tedavi olmada eşit haklar tanımış, bir insana hayat vermeyi bütün insanlığa hayat verme mesabesinde görmüştür.

BUNU BİLİYOR MUYDUNUZ?

Dinî, ilmî, tıbbi, hukuki şartlar yerine geldikten sonra bizim organlarımızı bağışlamamız candan cana giden en büyük sadakadır.

3.2. Ötanazi

Yaşama hakkı temel insan haklarından birisidir. Bu hakkın elde edilmesinde kişinin bir katkısı yoktur. Canı veren de alacak olan da Allah'tır (cc).

TEMEL AYET

Allah Teala buyuruyor ki: **"Şüphesiz hayat veren de öldüren de biziz."**

(Hicr suresi, 23. ayet; Kâf suresi, 43. ayet.)

Yüce dinimiz insan hayatına büyük bir değer vermiş ona son verilmesini yasaklamış, gerek başkasını öldürmeyi, gerekse kişinin kendi canına kıyması demek olan intiharı büyük günahlardan saymıştır.